



EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Õiguskomisjon

2012/2322(INI)

29.4.2013

ARVAMUS

Esitaja: õiguskomisjon

Saaja: siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon

Interneti hasartmängud siseturul
(2012/2322(INI))

Arvamuse koostaja: Piotr Borys

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Õiguskomisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. väljendab heameelt selle üle, et esitleti komisjoni teatist „Interneti hasartmängusid käsitleva tervikliku Euroopa raamistiku suunas” (COM(2012)0956), mis on samm edasi tarbijate turvalise ja nõuetekohaselt reguleeritud internetiteenustele ligipääsu tagamisel, ning on seisukohal, et interneti hasartmängusektori tulemuslikuks reguleerimiseks tuleks eelkõige tähelepanu pöörata hasartmängusõltuvuse ohu ennetamisele ja hasartmängude nõuetekohase, ausa, vastutustundliku ja läbipaistva läbiviimise tagamisele;
2. on seisukohal, et interneti hasartmängusektori tõhusa reguleerimisega tuleks eelkõige:
 - juhtida inimeste mänguvajadust, piirates reklaami tasemele, mis on tingimata vajalik, et suunata potentsiaalseid mängijaid teenuste seadusliku pakkumise juurde, ning nõudes, et kõigi hasartmängude ja interneti hasartmängude reklaamides peab alati sisalduma hoiatus liigse või patoloogilise hasartmängimise eest,
 - võidelda illegaalse hasartmängusektoriga, tugevdades tehnilisi ja õiguslikke vahendeid, et avastada ja karistada seadust rikkuvaid ettevõtjaid, ning edendades kvaliteetse ja seadusliku pakkumise arengut, ning
 - tagada tõhus mängijakaitse, pöörates erilist tähelepanu haavatavatele rühmadele, eriti noortele;
3. juhib tähelepanu asjaolule, et interneti hasartmängud kujutavad endast majandustegevust, millele ei saa täielikult kohaldada siseturu eeskirju, st asutamisvabadust ja teenuste osutamise vabadust; rõhutab, et liikmesriikidel on eelkõige avaliku korra tagamise eesmärgil õigus reguleerida ja kontrollida oma hasartmänguturge kooskõlas Euroopa siseturu õigusaktidega, Euroopa Liidu aluslepingutega ja Euroopa Liidu Kohtu kohtupraktikaga;
4. tuletab meelde, et tulenevalt iga liikmesriigi spetsiifilistest ajaloolistest, sotsiaalsetest ja kultuurilistest teguritest peaks liikmesriikidele jääma oma territooriumil hasartmängutegevuste reguleerimisel autonoomia, mis võimaldab neil reageerida tõhusalt, et kaitsta avalikku korda, ühiskonda ja tarbijaid;
5. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma meetmeid liikmesriikide territooriumil pakutavate ebaseaduslike hasartmängude vastu; nõuab tungivalt, et komisjon kutsuks seoses sellega oma kavandatavates tarbijakaitse- ja reklaamialastes soovitustes liikmesriike rakendama jõustamismeetmeid ebaseaduslike hasartmängude pakkumiste vastu;
6. kinnitab, et interneti hasartmängud on spordi ärilise kasutuse vorm ning et kuivõrd see sektor kasvab pidevalt, pidades sammu tehnoloogiliste uuendustega, kogevad liikmesriigid interneti hasartmängu sektori kontrollimisel raskusi tulenevalt interneti erilisest olemusest, mis tekitab ohu, et tarbijate õiguseid kuritarvitatakse ning et sektorit uuritakse seoses organiseeritud kuritegevuse vastase võitlusega;

7. rõhutab riiklike litsentside tähtsust interneti hasartmänguettevõtjate jaoks; on seisukohal, et subsidiaarsuse põhimõtte järgi on kõige asjakohasem, kui küsimusega tegelevad liikmesriigid;
8. on seisukohal, et ühtne Euroopa õigusakt, mis reguleeriks ühtmoodi kogu hasartmängusektorit, ei oleks subsidiaarsuse kaalutlustest tulenevalt sobiv, kuid et mõnes valdkonnas annaks kooskõlastatud Euroopa toimumisviis riiklike regulatsioone täiendavana selgelt lisaväärtust, pidades silmas internetipõhiste hasartmänguteenuste piiriülest olemust;
9. tunnustab samas Euroopa Liidu Kohtu järjekindlat kohtupraktikat, milles rõhutatakse, et riiklike ametivõimude poolset kontrolli tuleb jõustada ja rakendada järjekindlalt, proportsionaalselt ja mittediskrimineerivalt ning et see peaks olema kooskõlas tarbijate ja avaliku korra kaitseks ja pettuste ärahoidmiseks seatavate õiguslike eesmärkidega;
10. tuletab komisjonile meelde, et Euroopa õiguse tõhusa kohaldamise tagamiseks on kindlasti vaja tugevat jõustamist ning et seetõttu tuleb kehtestada tõhusad kontrollid tagamaks, et riiklikud hasartmänge käsitlevad õigusaktid oleksid ELi õigusega kooskõlas;
11. nõuab seetõttu tungivalt, et komisjon menetleks enne oma praeguste volituste lõppu lõpuni paljud rikkumised ja kaebused, millest mõned pärinevad 2007. aastast, ja võtaks konkreetseid meetmeid juhtudel, kui need menetlused rikuvad aluslepingut ja Euroopa Kohtu praktikat;
12. nõuab tugevamat koostööd liikmesriikide ja riiklike ametiasutuste vahel, eriti tulemuslike rakendusmeetmete ja rahapesu ennetamise osas;
13. tunnustab, et liikmesriikidevaheline koostöö on hädavajalik, kuid rõhutab, et samuti on väga tähtis, et hasartmängude ekspertrühm teeks tihedat koostööd kõigi huvirühmadega, kaasa arvatud nii hasartmängusektoriga kui ka tarbijaorganisatsioonidega;
14. kinnitab taas oma seisukohta, et spordikihlveod on üks spordivõistluste kaubanduslikel eesmärkidel kasutamise vorme, ning soovib Euroopa Komisjonil ja liikmesriikidel töötada välja viisid spordivõistluste kaitsmiseks, et neid ei kasutataks kaubanduslikel eesmärkidel ilma loata, ning eelkõige tunnustada spordiasutuste omandiõigusi, mitte üksnes selleks, et tagada õiglane rahaline tulu elukutselise ja harrastusspordi kõigil tasanditel, vaid ka tõhusamaks võitluseks tulemuste kokkuleppimise vastu;
15. tunnustab, et tulemuste kokkuleppimine tekitab tõsist muret ning on sageli seotud organiseeritud kuritegevusega, mis kujutab endast suurt ohtu spordi tõsiseltvõetavusele kogu Euroopa Liidus; kutsub seetõttu komisjoni üles tugevdama koostööd peamiste huvirühmade vahel, näiteks politseijõudude, spordiorganisatsioonide ja kihlveokorraldajate vahel, et parandada kahtlustäratavatest panustamismustritest teatamist ja nende uurimist;
16. kutsub komisjoni üles soodustama spordiürituste korraldajate, kihlveokorraldajate ja ametiasutuste käitumiskoodeksi loomist eesmärgiga töötada välja spordi tõsiseltvõetavuse hoidmiseks vajalikud mehhanismid, kaasa arvatud nende mehhanismide rahastamiseks vajalikud sätted;

17. kinnitab veel kord, et õiguslikult siduvate lepingute sõlmimine spordivõistluste korraldajate ja interneti hasartmänguettevõtjate vahel võimaldab tagada tasakaalustatumad suhteid nimetatud kahe osalise vahel ja eelkõige selgelt määratleda aususe poolt võitlemise mehhanismid, näiteks millist tüüpi kihlveod on lubatud ja millised mitte, ning teabevahetus osaliste vahel;
18. on arvamusel, et interneti hasartmängude sektori üleeuroopalise reguleerimise seisukohalt on kriminaalkaristuste ühtlustamise poliitika väga tähtis, mistõttu nõuab tungivalt, et liikmesriigid tagaksid, et tulemuste pettuse teel manipuleerimine rahaliste või muude eeliste nimel oleks keelatud, sätestades võistluste, sh kihlveotegevustega seotud võistluste tõsiseltvõetavuse igasuguse ohtu seadmise kriminaalkuriteona; nõuab tungivalt, et komisjon võtaks ELi tasandil reguleerimata internetimängude vastaseid meetmeid ja toetaks tulemuste kokkuleppimise vastast võitlust;
19. hoiatab, et hasartmängude mängimine võib tekitada ohtlikku sõltuvust, mis on probleem, mida tuleks mis tahes õigusakti ettepanekus tarbijate ja sellise spordivormi tõsiseltvõetavuse nimel käsitleda;
20. võtab teatavaks Euroopa Nõukogu tehtud eeltöö seoses spordiürituste manipuleerimise vastase konventsiooni esialgse projektiga ja julgustab liikmesriike seda väärtuslikku algatust toetama;
21. kutsub komisjoni üles esitama sisukaid seadusandlikke ettepanekuid, et töötada välja õiguslik raamistik, mille abil saaks luua õiguskindluse seaduslikele Euroopa ettevõtjatele ja tõhusad liikmesriikidevahelise koostöö süsteemid tarbijate kaitse tagamiseks;
22. rõhutab, et kuigi uurimisorganitevaheline tõhus teabevahetus on edukaks õiguskaitseks oluline, peab tulemuste kokkuleppimise vastane võitlus olema kooskõlas riiklike ja Euroopa andmekaitse õigusnormidega;
23. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid võtaksid kasutusele tõhusad mehhanismid hasartmängusõltuvuse riskide maandamiseks, seda eelkõige noorte hulgas;
24. kutsub Euroopa Komisjoni üles uurima valge nimekirja süsteemi, mis võimaldab tarbijal eristada Euroopas litsentsitud ettevõtjat kolmanda riigi ettevõtjast;
25. rõhutab, et tulemuste kokkuleppimise väiteid menetletakse lisaks spordiarbitraažile sageli riiklikes kohtutes ning et mõlema menetluste raames tuleb järgida rahvusvahelisi menetluse miinimumnõudeid, mis on sätestatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 6;
26. kutsub liikmesriike üles täiustama üleeuroopalisi ühesuguseid ühiseid standardeid elektrooniliste isikusamasuse kontrolli teenuste jaoks internetis; märgib, et ühtlustatud registreerimismenetluste kehtestamine interneti hasartmängude korraldajatele on ebaseaduslike teenuste edasise esiletõusu vältimisel võtmetähtsusega; nõuab seetõttu, et kontrolli- ja registreerimismenetlused muudetaks sidusaks ja tõhusamaks;

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

| | |
|--|---|
| Vastuvõtmise kuupäev | 25.4.2013 |
| Lõpphääletuse tulemus | +: 17 -: 6 0: 0 |
| Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed | Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Dimitar Stoyanov, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka |
| Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed | Piotr Borys, Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, József Szájer |
| Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2) | Jürgen Klute, Jacek Olgierd Kurski, Isabelle Thomas |